Sygn. akt: KIO 5964/25

WYROK

Warszawa, dnia 26 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:Monika Banaszkiewicz
Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 grudnia 2025 r. przez wykonawcę Budimex S.A. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie

orzeka:

1. umarza postępowanie w zakresie zarzutu nr 1, 2, 3 w zakresie dotyczącym usunięcia w całości Subklauzuli gwarantującej wykonawcy roszczenie o wydłużenie czasu i pokrycie kosztów (wraz z zyskiem) w przypadku natrafienia na nieprzewidziane wykopaliska/archeologię, 4, 5, 6, 7, 8 i 9,
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
3. kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:
   3.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Budimex S.A. z siedzibą w Warszawie tytułem wpisu od odwołania i kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie tytułem kosztów pełnomocnika,
   3.2 zasądza od wykonawcy Budimex S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:…….....

Sygn. akt: KIO 5964/25

Uzasadnienie

Zamawiający Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Zamawiający"), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z 11 września 2019 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620 dalej: „ustawa Pzp") w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie pn.: „Budowa nowych kolektorów z Zakładu „Świderska" w kierunku Przepompowni „Nowodwory" oraz Przepompowni „Żerań" (Numer referencyjny: 01461/WS/PW/JRP-DNP3/B/2025). Wartość szacunkowa zamówienia jes powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2025 r. pod nr 845019-2025

29 grudnia 2025 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, w przedmiotowym postępowaniu, na podstawie art. 513 pkt 1 w zw. z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp odwołanie (sygn. akt: KIO 5964/25) złożył wykonawca Budimex S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący").

Odwołanie złożono od czynności Zamawiającego polegającej na ustaleniu treści Specyfikacji Warunków Zamówienia dotyczącej Postępowania (dalej jako: „SWZ"), w sposób naruszający przepisy ustawy Pzp i KC.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 5 i 353^1 KC w zw. z art. 647 KC w zw. art. 16 ustawy Pzp poprzez wprowadzenie do Projektu Kontraktu (dalej również jako „Umowa") niespójnych i niejasnych postanowień związanych z zasadami dotyczącymi biegu okresu gwarancji w przypadku dokonania istotnych napraw elementu przedmiotu Kontraktu ze

względu na przypisanie sobie przez Zamawiającego możliwości dowolnego decydowania w przedmiocie oceny istotności napraw, co godzi w istotę i naturę umowy o roboty budowlane, stanowiąc wyraz uchylania się przez Zamawiającego od podstawowych obowiązków nałożonych na inwestora, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 1);

2. art. 465 ust. 1 ustawy Pzp, art. 447 ust. 1 pkt 1) ustawy Pzp w zw. z art. 447 ust. 2 ustawy Pzp w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 5 i 353^1 KC poprzez wprowadzenie do Umowy postanowień warunkujących zapłatę każdej kwoty należnej wykonawcy od przedstawienia dowodów zapłaty na rzecz podwykonawców przy jednoczesnym braku wskazania części zatrzymywanego wynagrodzenia oraz bez jednoznacznego wskazania, iż chodzi o wynagrodzenie wymagalne w sytuacji, w której dyspozycja art. 447 ustawy Pzp umożliwia Zamawiającemu wstrzymanie zapłaty wynagrodzenia tylko w odpowiedniej części, tj. w zakresie, dla którego nie przedstawiono dowodów zapłaty i tylko w sytuacji braku uregulowania wynagrodzenia o wymagalnym charakterze (zarzut nr 2);

3. art. 16 ustawy Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 431 ustawy Pzp w zw. art. 353^1 KC, w zw. z art. 58 KC i w zw. z art. 5 KC poprzez:
   − zastrzeżenie utraty uprawnienia do Przedłużenia Czasu na Wykonanie, jeżeli Wykonawca lub podmiot, za który Wykonawca ponosi odpowiedzialność przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania opóźnień, utrudnień lub przeszkód,
   − usunięcie w całości Subklauzuli 10.3 jako niemającej zastosowania, podczas gdy odnosi się ona do braku możliwości przeprowadzenia Prób Końcowych z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego,
   − usunięcie w całości Subklauzuli gwarantującej Wykonawcy roszczenie o wydłużenie czasu i pokrycie kosztów (wraz z zyskiem) w przypadku natrafienia na nieprzewidziane wykopaliska / archeologię, co stanowi wyraz nadużycia prawa Zamawiającego do jednostronnego kształtowania warunków umowy i całkowite przerzucenie na wykonawców ryzyka z tytułu zaistnienia przyczyn, które są niezależne od wykonawcy i niemożliwe do przewidzenia na etapie składania oferty, co stanowi wyraz wykorzystania pozycji dominującej i rażącego uprzywilejowania w treści projektowanych postanowień Umowy pozycji Zamawiającego, wbrew zasadom współżycia społecznego i właściwości stosunku prawnego, w sposób stanowiący ponadto nadużycie prawa (zarzut nr 3);

4. art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 5 i 353^1 KC w zw. z art. 473§ 1 KC w zw. z art. 483 KC w zw. z art. 484§2 KC w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez zastrzeżenie przez Zamawiającego w ramach Umowy kar umownych i górnego ich limitu o rażąco wygórowanej wysokości, co jest postanowieniem naruszającym równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 4);

5. art. 433 pkt 3) ustawy Pzp w zw. z art. 647 KC i w zw. z art. 353^1 KC poprzez wprowadzenie do Umowy klauzuli przenoszącej na Wykonawcę nadmierne i niewspółmierne, a także niemożliwe do oszacowania ryzyko związane z umożliwieniem Zamawiającemu korzystania z części wykonanych robót bez formalnego przejęcia (odbioru robót), co jest sprzeczne z podstawowymi regułami umowy o roboty budowlane, a w konsekwencji narusza równowagę stron umowy i prowadzi do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 5);

6. art. 560 § 4 w zw. z art. 656 §1 w zw. z art. 638 § 1 KC w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp oraz art. 16 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 5 i art. 353^1 KC poprzez skonstruowanie postanowień Umowy w sposób, który powoduje nieuzasadnione uprzywilejowanie Zamawiającego i naruszenie zasady równowagi stron stosunku zobowiązaniowego, co pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, godzi w naturę stosunku prawnego, naruszając tym samym równowagę kontraktową stron oraz stanowi nadużycie przez Zamawiającego przysługującego mu prawa podmiotowego (zarzut nr 6);

7. art. 433 pkt 3 ustawy Pzp i art. 433 pkt 2 ustawy Pzp w zw. z art. 5 KC oraz art. 353^1 KC poprzez usunięcie subklauzuli dotyczących prawa Wykonawcy do wstrzymania robót i rozwiązania umowy w określonych okolicznościach, a jednocześnie dodanie wyłączenia odpowiedzialności Zamawiającego za utracone korzyści, co powoduje nieuzasadnione uprzywilejowanie Zamawiającego i naruszenie zasady równowagi stron stosunku zobowiązaniowego, co pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, godzi w naturę stosunku prawnego, naruszając tym samym równowagę kontraktową stron oraz stanowi nadużycie przez Zamawiającego przysługującego mu prawa podmiotowego (zarzut nr 7);

8. art. 439 ust. 1 i ust. 2 ustawy Pzp w zw. z art. 16 ustawy Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 58, art. 5 i art. 353^1 KC poprzez wprowadzenie do projektu umowy postanowień dotyczących zmian wysokości wynagrodzenia umownego należnego wykonawcy w sytuacji zmiany cen materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia, które są nieproporcjonalne, niedostosowane do realiów rynkowych, sformułowane w sposób

wypaczający ideę waloryzacji i będący sprzeczny z celem określonym w art. 439 ustawy Pzp, determinując jej nieefektywność i nierealność, stanowiąc jednocześnie wyraz nadużycia prawa Zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jego pozycji dominującej, będąc jednocześnie postanowieniem niekorzystnym dla wykonawców, naruszającym bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa oraz równowagę stron umowy i prowadzącym do naruszenia praw podmiotowych wykonawców (zarzut nr 8);

9.art. 112 ust. 1 w zw. z art. 112 ust. 2 pkt 4) w zw. z art. 116 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy Pzp poprzez sformułowanie warunku udziału w Postępowaniu w zakresie pozacenowego kryterium oceny dotyczącego Eksperta nr 5 – Kierownika budowy, o którym mowa w pkt 13.1.2 SWZ w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia i nadmierny dla zweryfikowania zdolności do należytego wykonania przedmiotowego zamówienia, a co za tym idzie w sposób dyskryminujący wykonawców zdolnych do wykonania zamówienia i naruszający zasadę równego traktowania i uczciwej konkurencji (zarzut nr 9).

Odwołujący wnosił o:

1) Uwzględnienie odwołania.

2) Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści SWZ i ogłoszenia w sposób wskazany w uzasadnieniu odwołania.

Odwołujący wskazał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, ponieważ w wyniku naruszenia przez Zamawiającego wskazanych przepisów ustawy Pzp i Kodeksu Cywilnego jego interes w uzyskaniu zamówienia doznał uszczerbku, ponieważ Odwołujący jest wykonawcą zainteresowanym pozyskaniem przedmiotowego zamówienia i może ponieść szkodę na skutek naruszeń, których dopuścił się Zamawiający. Szkoda ta polega na wyłączeniu możliwości pozyskania zamówienia, a w konsekwencji osiągnięcia zysku w związku z jego realizacją.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę do wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał 18 grudnia 2025 r. – opublikowanie przez Zamawiającego dokumentacji postępowania. W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 29 grudnia 2025 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 20 000,00 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

6 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o:

1. Oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.

2. Obciążenie Odwołującego kosztami postępowania odwoławczego zgodnie z przedłożonym na rozprawie spisem kosztów.

3. Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania na okoliczności wskazane w uzasadnieniu.

23 lutego 2026 r. na posiedzeniu Odwołujący oświadczył, że cofa odwołanie w zakresie zarzutu nr 1, 2, 3 w zakresie dotyczącym usunięcia w całości Subklauzuli gwarantującej wykonawcy roszczenie o wydłużenie czasu i pokrycie kosztów (wraz z zyskiem) w przypadku natrafienia na nieprzewidziane wykopaliska/archeologię, 4, 5, 6, 7, 8 i 9. Zgodnie z art. 520 ustawy Pzp odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy. Mając powyższe na uwadze Izba postanowiła umorzyć postępowanie w zakresie zarzutów cofniętych przez Odwołującego.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła, że Wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Interes we wniesieniu odwołania wynika z faktu, iż w przypadku uwzględnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu szanse Odwołującego na złożenie oferty, a następnie uzyskanie zamówienia zwiększą się.

Przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego, ani po stronie zamawiającego w ustawowym terminie nie zgłosił żaden wykonawca.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, odwołania wraz z załącznikami, odpowiedzi na odwołanie wraz z załącznikami złożonej przez Zamawiającego i dowodu nr 1 złożonego przez Odwołującego podczas rozprawy (wydruk klauzuli nr 10.3).

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron i uczestnika postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

W zakresie podniesionych zarzutów Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zamawiający w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Budowa nowych kolektorów z Zakładu „Świderska” w kierunku Przepompowni „Nowodwory” oraz Przepompowni „Żerań”.

Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2025 r. pod nr 845019-2025. Tego dnia została opublikowana dokumentacja postepowania, w tym SWZ i projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego stanowiące Część II SWZ.
Zgodnie z subklauzulą 8.4:
„8.4 Przedłużenie Czasu na Wykonanie
Klauzulę 8.4 uzupełnia się następująco:
Po lit. (e) dodaje się dodatkowy akapit o treści:
„Pomimo zaistnienia okoliczności, o których mowa w lit. b) i e) niniejszej klauzuli Wykonawca traci uprawnienie do Przedłużenia Czasu na Wykonanie, jeżeli Wykonawca lub podmiot, za który Wykonawca ponosi odpowiedzialność, przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania opóźnień, utrudnień lub przeszkód."
Zgodnie z projektowanymi postanowieniami umowy w sprawie zamówienia publicznego:
„10.3 Zakłócanie Prób Końcowych
Klauzulę 10.3 skreśla się jako niemającą zastosowania w niniejszych Warunkach."
29 grudnia 2025 r. Odwołujący złożył odwołanie zarzucając Zamawiającemu naruszenie przepisów ustawy Pzp i Kodeksu Cywilnego.
Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy było ustalenie czy Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy Pzp poprzez:
- zastrzeżenie utraty uprawnienia do Przedłużenia Czasu na Wykonanie, jeżeli Wykonawca lub podmiot, za który Wykonawca ponosi odpowiedzialność przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania opóźnień, utrudnień lub przeszkód,
− usunięcie w całości Subklauzuli 10.3 jako niemającej zastosowania, podczas gdy odnosi się ona do braku możliwości przeprowadzenia Prób Końcowych z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego.
Zgodnie z art. 16 ustawy Pzp:
„Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:
1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
2) przejrzysty;
3) proporcjonalny."
Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp:
„1. Do czynności podejmowanych przez zamawiającego, wykonawców oraz uczestników konkursu w postępowaniu o udzielenie zamówienia i konkursie oraz do umów w sprawach zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej."
Zgodnie z art. 431 ustawy Pzp:
„Zamawiający i wykonawca wybrany w postępowaniu o udzielenie zamówienia obowiązani są współdziałać przy wykonaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, zwanej dalej ,,umową", w celu należytej realizacji zamówienia."
Zgodnie z art. 353^1 Kodeksu Cywilnego:
„Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego."
Zgodnie z art. 58 Kodeksu Cywilnego:
„§ 1. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy.
§ 2. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.
§ 3. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana."
Zgodnie z art. 5 Kodeksu Cywilnego:
„Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony."
Odnosząc się do rozpoznawanego zarzutu, w uzasadnieniu pierwszej części zarzutu nr 3 dotyczącej zastrzeżenia utraty uprawnienia do Przedłużenia Czasu na Wykonanie, jeżeli Wykonawca lub podmiot, za który Wykonawca ponosi odpowiedzialność przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania opóźnień, utrudnień lub przeszkód, Odwołujący podnosi, że Zamawiający zamyka spornym postanowieniem drogę do Przedłużenia Czasu na Wykonanie wskutek okoliczności, które sam Zamawiający spowodował. Izba wskazuje, że przyczynienie się to obiektywne nieprawidłowe działanie lub zaniechanie wykonawcy pozostające w związku przyczynowym z opóźnieniem, utrudnieniem lub

przeszkodą. Chodzi zatem o niezrealizowanie lub nieprawidłowe zrealizowanie przez wykonawcę spoczywających na nim obowiązków efektem czego jest wystąpienie opóźnienia, utrudnienia lub przeszkody. Wprowadzenie zatem spornego postanowienia nie oznacza swobodnego podejmowania przez Zamawiającego decyzji biznesowych, jak podnosi Odwołujący. Brzmienie subklauzuli 8.4 nie prowadzi wbrew twierdzeniu Odwołującego do uznaniowości po stronie Zamawiającego. Wykonawca traci uprawnienie do Przedłużenia Czasu na Wykonanie, jeżeli on lub podmiot, za który ponosi odpowiedzialność, przyczynili się w jakikolwiek sposób do powstania opóźnień, utrudnień lub przeszkód. Nie ma w związku z tym mowy o podejmowaniu swobodnej decyzji przez Zamawiającego, ponieważ musi się on liczyć z roszczeniami ze strony wykonawcy dochodzonymi na drodze sądowej, podczas gdy dysponuje on środkami publicznymi, których wydatkowanie jest kontrolowane przez powołane do tego instytucje.

Odnosząc się do drugiej części zarzutu tj. dotyczącej usunięcia w całości Subklauzuli 10.3 jako niemającej zastosowania, podczas gdy odnosi się ona do braku możliwości przeprowadzenia Prób Końcowych z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego, należy zauważyć, że Odwołujący odnosi się do subklauzul warunków kontraktowych FIDIC, podczas gdy istotne jest to, że Zamawiający będący gospodarzem postępowania, pomimo tego, że kontrakt będzie realizowany w reżimie FIDIC ukształtował warunki przyszłej umowy zgodnie z własnymi potrzebami. Subklauzula 10.3 nie została przez niego wprowadzona, niezasadne jest w związku z tym stwierdzenie, że została przez Zamawiającego usunięta i powinna zostać przywrócona. Izba wskazuje, że uzasadnienie faktyczne tej części zarzutu sprowadza się do ogólnego stwierdzenia o braku możliwości przeprowadzenia Prób Końcowych z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego oraz o zarezerwowaniu sobie przez Zamawiającego prawa do obniżenia ZKK o 5% w przypadku niepowodzenia Prób Końcowych dla Zadania 1 lub Zadania 2 bez powiązania ich z treścią i celem postanowienia, którego przywrócenia (a w stanie faktycznym niniejszej sprawy wprowadzenia) Odwołujący żąda. Izba wskazuje, że orzekając jest związana zakresem zarzutów podniesionych w odwołaniu, zaś argumentacja dotycząca możliwości jednostronnego przeprowadzenia Prób Końcowych w przypadku uchylania się Zamawiającego, podobnie jak mogących wystąpić kolizji z innymi inwestycjami została podniesiona dopiero podczas rozprawy.

Reasumując Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, zaś Odwołujący nie wykazał, aby sposób w jaki Zmawiający ukształtował postanowienia przyszłej umowy był sprzeczny z podnoszonymi przez Odwołującego przepisami ustawy Pzp oraz Kodeksu Cywilnego.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania odwoławczego stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:…….....